

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 31ης Μαΐου 1991

για τη διαμετακόμιση φυσικού αερίου μέσω των μεγάλων δικτύων

(91/296/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι πρέπει να θεσπιστούν τα μέτρα για την προοδευτική δημιουργία της εσωτερικής αγοράς έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι τα διαδοχικά Ευρωπαϊκά Συμβούλια, και ιδίως το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Ρόδου, διαπίστωσαν την ανάγκη να δημιουργηθεί μια ενιαία εσωτερική αγορά στον ενεργειακό τομέα·

ότι η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς της ενέργειας εν γένει, και ιδίως στον τομέα του φυσικού αερίου, απαιτεί την ανάπτυξη κοινοτικής ενεργειακής στρατηγικής για την αντιμετώπιση των προκλήσεων, ιδίως μέσω:

- της ασφάλειας του ανεφοδιασμού,
- της προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι η υλοποίηση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς συνεπάγεται την καλύτερη ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής αγοράς ενέργειας· ότι το φυσικό αέριο αποτελεί μια ουσιαστική συνιστώσα του κοινοτικού ενεργειακού ισοζυγίου·

ότι είναι επιθυμητή η αυξανόμενη προσφυγή στο φυσικό αέριο, στο πλαίσιο της διαφοροποίησης των ενεργειακών πηγών·

ότι η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας, και ιδίως στον τομέα του φυσικού αερίου, θα λάβει υπόψη το στόχο της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής·

ότι στόχος της εσωτερικής αγοράς αερίου είναι η διασφάλιση υψηλών επιπέδων αποδοτικότητας, προστασίας του περιβάλλοντος και ασφάλειας εφοδιασμού, χάρη στην ελευθερία των ανταλλαγών, χωρίς απαράδεκτους περιορισμούς του ανταγωνισμού· ότι, για την επίτευξη του στόχου αυτού, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ιδιομορφίες του τομέα του φυσικού αερίου·

ότι, κατά την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνο τα συγκρίσιμα στοιχεία στα κράτη μέλη, αλλά και οι σημαντικές κάποτε διαφορές·

ότι, μεταξύ των μεγάλων διαφορών αεραγωγών υψηλής πίεσης των ευρωπαϊκών χωρών, πραγματοποιούνται ήδη σημαντικές ανταλλαγές φυσικού αερίου των οποίων η σημασία αυξάνεται από έτος σε έτος και οι οποίες έχουν επιπτώσεις στις επενδύσεις· ότι η εκμετάλλευση των διασυνδέσεων επιτρέπει τη βελτίωση της ασφαλείας εφοδιασμού της Κοινότητας σε φυσικό αέριο και ταυτόχρονα τη μείωση του σχετικού κόστους·

ότι οι ανταλλαγές αυτές φυσικού αερίου ανάμεσα σε μεγάλα δίκτυα αεραγωγών υψηλής πίεσης έχουν τόση ένταση ώστε οι αιτήσεις σχετικών πράξεων και η συνέχεια που δίνεται σ' αυτές πρέπει να γνωστοποιούνται συστηματικά στην Επιτροπή·

ότι είναι εφικτή και επιθυμητή η αύξηση των ανταλλαγών φυσικού αερίου ανάμεσα στα μεγάλα δίκτυα, χωρίς να αγνοηθούν οι επιταγές της ασφάλειας και της ποιότητας του

(¹) ΕΕ αριθ. C 247 της 28. 9. 1989, σ. 6 και ΕΕ αριθ. C 268 της 24. 10. 1990, σ. 9.

(²) ΕΕ αριθ. C 231 της 17. 9. 1990, σ. 72 και ΕΕ αριθ. C 129 της 20. 5. 1991.

(³) ΕΕ αριθ. C 75 της 26. 3. 1990, σ. 20.

εφοδιασμού σε φυσικό αέριο· ότι οι μελέτες που πραγματοποιήθηκαν αποδεικνύουν ότι η αύξηση των ανταλλαγών φυσικού αερίου ανάμεσα στα μεγάλα δίκτυα, από τη φύση της, ελαχιστοποιεί το κόστος των επενδύσεων·

ότι, στα προσεχή χρόνια, θα χρειαστεί να πραγματοποιηθούν συμπληρωματικές διασυνδέσεις μεταξύ αρκετών κρατών μελών προκειμένου να διευκολυνθεί ο κατάλληλος εφοδιασμός·

ότι η αύξηση των ανταλλαγών φυσικού αερίου ανάμεσα στα μεγάλα δίκτυα μπορεί να ευνοήσει, εκτός των άλλων, μεταξύ των επιχειρήσεων μεταφοράς φυσικού αερίου, τη δυνατότητα συνεννόησης σχετικά με τη βελτιστοποίηση του εξοπλισμού μεταφοράς φυσικού αερίου· ότι η βελτιστοποίηση αυτή θα αποτελέσει έναν επιπλέον παράγοντα εξοικονόμησης ενέργειας·

ότι η αύξηση των ανταλλαγών φυσικού αερίου ανάμεσα σε μεγάλα δίκτυα εξακολουθεί να προσκρούει σε διάφορα εμπόδια· ότι η τήρηση της υποχρέωσης διαμετακόμισης φυσικού αερίου μέσω των μεγάλων δικτύων και η καθιέρωση ενός συστήματος σχετικού ελέγχου, κατάλληλα προσαρμοσμένου στις ιδιομορφίες του τομέα του φυσικού αερίου, μπορούν, από τη φύση τους, να μειώσουν όλα τα εμπόδια που δεν απορρέουν από την κατάσταση των τεχνικών εγκαταστάσεων και των δικτύων·

ότι η υποχρέωση αυτή και ο έλεγχος αυτός αφορούν τις διαμετακομίσεις φυσικού αερίου που ανταποκρίνονται σε ανταλλαγές κοινοτικού ενδιαφέροντος, δηλαδή στις διαμετακομίσεις μέσω των μεγάλων δικτύων υψηλής πίεσης·

ότι, κανονικά, οι οικονομικοί, τεχνικοί και νομικοί όροι των διαμετακομίσεων αυτών πρέπει να καθορίζονται με απευθείας συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων δικτύων·

ότι οι όροι διαμετακόμισης πρέπει να είναι δίκαιοι και να μην περιλαμβάνουν, άμεσα ή έμμεσα, διατάξεις αντικείμενες στους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού·

ότι, για να διευκολυνθεί η σύναψη συμβάσεων διαμετακόμισης, η Επιτροπή προβλέπει τη δημιουργία διαδικασίας συνδιαλλαγής, η οποία, εφόσον το ζητήσει ένα από τα μέρη, είναι υποχρεωτική, χωρίς όμως αυτή η διαδικασία να παράγει νομικώς δεσμευτικά αποτελέσματα·

ότι είναι απαραίτητη η προσέγγιση των μέτρων που λαμβάνουν τα κράτη μέλη και τα οποία επηρεάζουν τη διαμετακόμιση φυσικού αερίου·

ότι η πραγματοποίηση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου θα έχει ως αποτέλεσμα μια δυναμική διαδικασία προοδευτικής συνένωσης των εθνικών δικτύων φυσικού αερίου και ότι, στη συνάρτηση αυτή, τυχόν ειδικές δράσεις σε θέματα υποδομής θα επιταχύνουν τη σύνδεση των περιφερειακών και νησιωτικών περιοχών της Κοινότητας με το σύνολο του διασυνδεδεμένου δικτύου·

ότι η διασύνδεση των μεγάλων ευρωπαϊκών δικτύων καλύπτει μια γεωγραφική περιοχή που δεν συμπίπτει με τα σύνορα της Κοινότητας· ότι είναι, καταφανώς, συμφέρουσα η επιδίωξη της συνεργασίας, στον τομέα αυτό, με τις τρίτες χώρες του διασυνδεδεμένου ευρωπαϊκού δικτύου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη διευκόλυνση, στο έδαφός τους, της διαμετακόμισης φυσικού αερίου μεταξύ μεγάλων δικτύων μεταφοράς υψηλής πίεσης, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2

1. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη τυχόν ιδιαίτερων συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ Κοινότητας και τρίτων χωρών, ως διαμετακόμιση φυσικού αερίου μεγάλων δικτύων νοείται κάθε μεταφορά φυσικού αερίου που πληροί τους ακόλουθους όρους:

- α) η μεταφορά πραγματοποιείται από τον ή τους φορείς οι οποίοι είναι υπεύθυνοι, σε κάθε κράτος μέλος, για ένα μεγάλο δίκτυο φυσικού αερίου υψηλής πίεσης, εκτός των δικτύων διανομής, στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και οι οποίοι συμμετέχουν στην καλή λειτουργία των ευρωπαϊκών διασυνδέσεων υψηλής πίεσης·
- β) το δίκτυο καταγωγής ή τελικού προορισμού βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας·
- γ) η μεταφορά αυτή συνεπάγεται τη διάβαση ενός, τουλάχιστον, ενδοκοινοτικού συνόρου.

2. Στην παρούσα οδηγία υπάγονται τα μεγάλα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου, υψηλής πίεσης που υπάρχουν στα κράτη μέλη και οι υπεύθυνοι γι' αυτά φορείς, κατάλογος των οποίων περιέχεται στο παράρτημα. Ο κατάλογος αυτός τηρείται ενήμερος από την Επιτροπή ύστερα από διαβούλευση με το συγκεκριμένο κράτος μέλος, όποτε είναι αναγκαίο, στα πλαίσια των στόχων της παρούσας οδηγίας και λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την παράγραφο 1 στοιχείου α).

Άρθρο 3

1. Οι συμβάσεις σχετικά με τις διαμετακομίσεις φυσικού αερίου μέσω μεγάλων δικτύων αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των φορέων που είναι υπεύθυνοι για τα εν λόγω δίκτυα και για την ποιότητα της παροχής τους και, ενδεχομένως, των φορέων που είναι υπεύθυνοι στα κράτη μέλη για τις εισαγωγές και εξαγωγές φυσικού αερίου.

2. Οι όροι διαμετακόμισης πρέπει, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης, να μην εισάγουν διακρίσεις και να είναι ισότιμοι για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, να μην περιλαμβάνουν καταχρηστικές ή αδικαιολόγητους περιορισμούς και να μην θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια του εφοδιασμού και την ποιότητα της εξυπηρέτησης, ιδίως λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τη χρησιμοποίηση του εφεδρικού δυναμικού παραγωγής και αποθήκευσης και την αποτελεσματικότερη δυνατή εκμετάλλευση των υφιστάμενων συστημάτων.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε, χωρίς καθυστέρηση, οι φορείς που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους και αναφέρονται στο παράρτημα:

- να ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στις αρμόδιες εθνικές αρχές κάθε αίτηση διαμετακόμισης,
- να αρχίζουν διαπραγματεύσεις σχετικά με τους όρους της αιτούμενης διαμετακόμισης φυσικού αερίου,
- να ενημερώνουν την Επιτροπή και τις αρμόδιες εθνικές αρχές για τη σύναψη μιας σύμβασης διαμετακόμισης,
- να ενημερώνουν την Επιτροπή και τις αρμόδιες εθνικές αρχές για τους λόγους για τους οποίους, μετά τη λήξη προθεσμίας δώδεκα μηνών από την ανακοίνωση της αίτησης, οι διαπραγματεύσεις δεν θα έχουν καταλήξει στη σύναψη σύμβασης.

4. Καθένας από τους ενδιαφερόμενους φορείς μπορεί να ζητά τη μεσολαβητική παρέμβαση συνδιαλλαγής, όσον αφορά τους όρους της διαμετακόμισης, ενός οργανισμού ο οποίος θα συσταθεί και θα προεδρεύεται από την Επιτροπή και στον οποίο θα αντιπροσωπεύονται οι φορείς που είναι υπεύθυνοι για τα μεγάλα δίκτυα της Κοινότητας.

Άρθρο 4

Εάν οι λόγοι για την έλλειψη συμφωνίας για μια αιτούμενη διαμετακόμιση κρίνονται αβάσιμοι ή ανεπαρκείς, η Επιτροπή, κατόπιν καταγγελίας του αιτούντος ή με δική της

πρωτοβουλία, θέτει σε εφαρμογή τις διαδικασίες που προβλέπονται από το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία πριν την 1η Ιανουαρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι διατάξεις αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 31 Μαΐου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BODRY

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των φορέων και των δικτύων αεριαγωγών υψηλής πίεσης

Κράτος	Φορέας	Δίκτυο
Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας	Bayerngas GmbH	Δίκτυο τροφοδότησης τελικών διανομέων (δήμοι και κοινότητες κ.λπ.) και σημαντικών τελικών καταναλωτών
	BEB Erdgas und Erdöl GmbH	
	Deutsche Erdgas Transport GmbH	
	Energieversorgung Weser Ems AG (EWE)	
	Erdgas Verkaufs-Gesellschaft mbH	
	Ferngas Nordbayern GmbH	
	Ferngas Salzgitter GmbH	
	Gas-Union GmbH	
	Mobil Oil AG	
	Ruhrgas AG	
	Saar Ferngas AG	
	Thyssengas GmbH	
	Vereinigte Elektrizitätswerke Westfalen AG (VEW)	
	Westfälische Ferngas AG	
	Energieversorgung Mittelrhein	
	EWAG, Nürnberg	
	Erdgas Schwaben GmbH	
	Erdgas Südbayern GmbH	
	GEW Köln	
	Gasversorgung Süddeutschland	
Gasversorgung Südhannover/Nordhessen		
Hamburger Gaswerke		
Landesgasversorgung Niedersachsen		
Main-Gaswerke AG		
Schleswig AG		
Südhessische Gas und Wasser AG		
Technische Werke der Stadt Stuttgart AG		
Thüga AG		
GASAG, Berlin		
Βέλγιο	Distrigaz SA	Δίκτυο γενικής τροφοδότησης
Δανία	Dansk Naturgas A/S	Δίκτυο τροφοδότησης τελικών διανομέων (δήμοι και κοινότητες κ.λπ.) και σημαντικών τελικών καταναλωτών
Ισπανία	Empresa Nacional de Gas SA (ENAGAS)	
	Catalana de Gas	
	Gas De Euskadi	
Ελλάδα	ΔΕΠΑ	Δίκτυο γενικής τροφοδότησης
Λουξεμβούργο	SOTEG	
Κάτω Χώρες	NV Nederlandse Gasunie	
Ιταλία	Snam SpA	
Γαλλία	Gaz de France	Δίκτυο γενικής τροφοδότησης
	SNGSO	
	Compagnie française du méthane (CEFEM)	
Ηνωμένο Βασίλειο	British Gas	Δίκτυο αερίου υψηλής πίεσης
Ιρλανδία	Irish Gas Board	